Krimināllieta Nr.11410029516
Lietvedības Nr.KA04-0161-18/5
ECLI:LV:RAT:2018:0410.11410029516.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 10.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Iveta Vīgante,
tiesnese Ingūna Amoliņa,
tiesnese Smaida Gļazere,
piedaloties prokurorei Signei Dombrovskai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu saistībā ar Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurora Maira Mackēviča apelācijas protestu, apsūdzētā /pers. E/, personas kods /personas kods/, un viņa aizstāves Itas Megnes, apsūdzētās /pers. G/, personas kods /personas kods/, un viņas aizstāves Initas Lences, apsūdzētā /pers. I/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzībām par Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2017.gada 19.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2017.gada 19.maija spriedumu atzīti par vainīgiem un sodīti: /pers. I/ pēc Krimināllikuma 117.panta 6.punkta un 10.punkta ar brīvības atņemšanu uz 15 (piecpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, noteiktais sods pilnībā saskaitīts ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2016.gada 13.septembra spriedumā noteikto sodu un galīgais sods /pers. I/ noteikts brīvības atņemšana uz 15 (piecpadsmit) gadiem, 2 (diviem) mēnešiem un 45 (četrdesmit piecām) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) mēnešiem, un ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem; /pers. E/ pēc Krimināllikuma 117.panta 6.punkta un 10.punkta ar brīvības atņemšanu uz 15 (piecpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, noteiktais sods daļēji saskaitīts ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2016.gada 3.novembra spriedumā noteikto sodu un galīgais sods /pers. E/ noteikts brīvības atņemšana uz 17 (septiņpadsmit) gadiem 5 (pieciem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem; /pers. G/ pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, noteiktajam sodam daļēji pievienots ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2011.gada 21.septembra spriedumu noteiktais sods un galīgais sods /pers. G/ noteikts – brīvības atņemšana uz 7 (septiņiem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem.

Tā /pers. I/ un /pers. E/ notiesāti par to, ka personu grupā izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, saistītu ar laupīšanu, savukārt /pers. G/ notiesāta par to, ka personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbību.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. J/ un /pers. K/ 2016.gada 6.maijā ap plkst.15.20, ejot pa /adrese/ , satika viņiem iepriekš nepazīstamos /pers. I/, /pers. E/ un /pers. G/, kuri, visi būdami alkohola ietekmē, bez acīmredzama iemesla uzsāka konfliktu ar /pers. J/ un /pers. K/, kā arī, izmantojot apstākli, ka arī /pers. J/ un /pers. K/ atradās alkohola ietekmē, nolēma viņus aplaupīt. Realizējot minēto nodomu, /pers. E/ no mugurpuses tīši iesita ar dūri /pers. J/ galvas rajonā, pēc kā /pers. K/, vēloties pārtraukt noziedzīgās darbības, nostājās starp /pers. J/ un /pers. E/. Turpinot prettiesiskās darbības, /pers. I/ tīši no mugurpuses iesita ar kāju /pers. K/ pa muguru, pēc kā /pers. K/ nokrita zemē, un /pers. I/ izdarīja ne mazāk kā trīs sitienus ar kāju pa /pers. K/ ķermeni un /pers. G/ ar metāla lauzni izdarīja ne mazāk kā divus sitienus pa /pers. K/ vēderu un sāniem, līdz /pers. K/ neizrādīja pretošanos. Turpinot savas prettiesiskās darbības, /pers. E/, jau zemē guļošam /pers. J/ tīši iesita ar kāju pa galvu, tādējādi apzināti pieļaujot cietušā nāves iestāšanos un /pers. I/, arī apzināti pieļaujot cietušā nāves iestāšanos, tīši iesita ar kāju pa /pers. J/ seju, kā arī katrs ne mazāk kā vienu reizi izdarīja sitienus pa /pers. J/ ķermeņa kreiso pusi. Pārliecinājušies, ka cietušie neizrāda pretestību, /pers. I/ kopā ar /pers. E/ pārmeklēja cietušo /pers. K/ un nolaupīja viņa plecu somiņu 30 EUR vērtībā, ar tajā esošo mobilo telefonu 115,15 EUR vērtībā, mobilā telefona maciņu 15 EUR vērtībā, ar tajā esošo makšķerēšanas karti 14 EUR vērtībā, kā arī no cietušā /pers. K/ bikšu kabatas nolaupīja naudas maku 50 EUR vērtībā, ar tajā esošo naudu 2 EUR un ID karti 15 EUR vērtībā, pēc kā kopā ar /pers. G/ atstāja noziegumа izdarīšanas vietu.

Apsūdzēto prettiesisko darbību rezultātā /pers. J/ tika nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi, kā arī smagi miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai, un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. J/ nāves iestāšanos, 2016.gada 8.maijā plkst.12.00, savukārt cietušajam /pers. K/ nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi.

Rīkojoties personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās un pielietojot vardarbību pret cietušajiem, /pers. I/, /pers. E/ un /pers. G/ nolaupīja svešu kustamu mantu 231,15 EUR vērtībā.

Par Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2017.gada 19.maija spriedumu Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurors Mairis Mackēvičs iesniedza apelācijas protestu, apsūdzētais /pers. E/ un viņa aizstāve Ita Megne, apsūdzētā /pers. G/ un viņas aizstāve Inita Lence, apsūdzētais /pers. I/ iesniedza apelācijas sūdzības.

Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurors Mairis Mackēvičs apelācijas protestā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētajai /pers. G/ soda laikā nepareizi ieskaitīto aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku.

Apsūdzētais/pers. E/ apelācijas sūdzībā sniedz notikuma faktisko apstākļu izklāstu un lūdz grozīt izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju.

Apsūdzētā/pers. E/ aizstāve Ita Megne apelācijas sūdzībā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu pilnībā, taisīt jaunu nolēmumu, atzīstot /pers. E/ par vainīgu vieglāka noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, nosakot vieglāku sodu. Aizstāve, vērtējot pierādījumus krimināllietā, norāda, ka /pers. E/

darbībās nav konstatējams noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 6.punktā un 10.punktā sastāvs, proti, lietā nav vispusīgi izvērtēts noziedzīga nodarījuma objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums. Tāpat lietā nav pierādījumu tam, ka /pers. E/ noziedzīgo nodarījumu būtu izdarījis alkohola ietekmē, kā arī tam, ka noziedzīgs nodarījums būtu izdarīts personu grupā.

Apsūdzētā/pers. G/ apelācijas sūdzībā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un viņu (/pers. G/) attaisnot.

Apsūdzētās/pers. G/ aizstāve Inita Lence apelācijas sūdzībā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu pilnībā, taisīt jaunu – apsūdzēto /pers. G/ attaisnojošu nolēmumu. Aizstāve, vērtējot pierādījumus krimināllietā, norāda, ka /pers. G/ darbībās nav konstatējams noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā sastāvs.

Apsūdzētais/pers. I/ apelācijas sūdzībā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un pilnībā viņu (/pers. I/) attaisnot. Vērtējot pierādījumus krimināllietā, apsūdzētais /pers. I/ norāda, ka viņa darbībās nav konstatējams noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 6.punktā un 10.punktā sastāvs, jo lietā nav pierādījumu tam, ka notikusi laupīšana.

Apelācijas instances tiesas sēdē apelācijas protests un apelācijas sūdzības tika uzturētas pilnā apjomā, pamatojoties uz tajos izteiktajiem argumentiem.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. I/ liecināja, ka inkriminētajās darbībās savu vainu neatzīst, jo nav izdarījis noziedzīgu nodarījumu. Uztur tās liecības, kuras ir sniedzis pirmās instances tiesā. Papildus liecināja, ka cietušais /pers. K/ melo, un sniedza izmeklētājai tādas liecības, kādas viņai bija nepieciešamas. Liecības no viņa (apsūdzētā) tika iegūtas morālas ietekmēšanas rezultātā. Liecību sniegšanas laikā policijas darbiniekiem bija videoieraksts, kuru viņi viņam (apsūdzētajam) parādīja. Tajā ierakstā bija redzams, kā viņi – /pers. E/, viņš (apsūdzētais), /pers. G/ un /pers. P/ – iet pa ielu. Policijas darbinieki teikuši, lai viņš (apsūdzētais) uzņemas vainu, un tad būs mazāks sods. Liecību sniedzis tikai vienu reizi 23.maijā vai 24.maijā. Šīs liecības tika nolasītas pirmās instances tiesā un viņš (apsūdzētais) tās apstiprināja. Saskaņā ar šīm liecībām – vienu reizi mērķtiecīgi ar dūri ir iesitis cietušajam /pers. K/. Iesitis arī /pers. E/. To darījis ar mērķi viņus abus izšķirt. Pats kautiņu nav uzsācis.

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. G/ liecināja, ka papildus pirmās instances tiesas sēdē sniegtajai liecībai nav ko liecināt. Pret cietušo /pers. K/ nav izdarījusi nekādas vardarbīgas darbības, jo viņu nav pat redzējusi. Tajā brīdī ir gājusi nokārtot dabiskās vajadzības. Ir atradusies alkohola reibumā, kā arī dzērusi antidepresantus, jutusies ļoti slikti. Par kautiņu neko nezina. Tā brīža veselības stāvokļa dēļ nav sapratusi, kas tur notiek.

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. E/ liecināja, ka uztur pirmās instances tiesas sēdē sniegto liecību. Kriminālprocesa laikā ir mainījis liecības, jo inspektore viņam (apsūdzētajam) uzspiedusi savu versiju. Kāda bija viņas versija, viņš (apsūdzētais) neatceras, bet šī versija ir atspoguļota izmeklēšanas darbības protokolā. Uzskata, ka inspektore ir viņu (apsūdzēto) ietekmējusi, kā arī savu versiju ir uzspiedusi lieciniekam /pers. P/, kurš par to liecināja pirmās instances tiesā. Apelācijas sūdzībā ir norādījis, ka viņš (apsūdzētais) sevi atzīst par vainīgu cita, vieglāka noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, jo neatzīst faktu, ka tajā dienā bija slepkavība un laupīšana ar iepriekšēju nodomu. Tajā dienā bija tikai kautiņš. Viņš (apsūdzētais) ir sakāvies ar /pers. J/, līdz ar to viņš (apsūdzētais) ir atbildīgs par /pers. J/ konstatētajiem miesas bojājumiem, bet ne par visiem, jo nezina, kas noticis pēc tam, jo kad ir gājis prom, tad /pers. J/ bija vesels, sēdēja, normāli runāja. Savu vainu atzīst konfliktā un kautiņā. Sitieni bija ar rokām un kājām. Iesita ne vairāk kā 4-5 reizes pa galvu, ķermeni. Viņš (apsūdzētais) nav izmantojis kādus rīkus, kā ir norādīts spriedumā, jo tas neatbilst patiesībai. Ekspertīze apstiprināja, ka uz laužņa nav viņa (apsūdzētā) DNS. Tāpat nav notikusi laupīšana, jo mantas no /pers. J/ nav ņēmis. Par telefonu, kas tika pie viņa (apsūdzētā) atrasts, jau iepriekš ir liecinājis, ka to pacēlis no zemes, un nav zinājis to, ka tas pieder kādam no cietušajiem.

Apelācijas instances tiesas sēdē lieciniece /pers. S/ liecināja, ka strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Jūrmalas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecākās inspektores amatā. Ir bijusi saistība ar krimināllietu /pers. I/, /pers. G/ un /pers. E/ apsūdzībā, jo īsu laika posmu ir bijusi procesa virzītāja šajā procesā. Atceras, ka šī kriminālprocesa ietvaros ir pratinājusi tikai vienu personu – /pers. E/. Pratinājusi viņu aizdomās turētās personas statusā. Nopratināšana notika Jūrmalas iecirknī Kriminālpolicijas nodaļā. Neatceras vai pie nopratināšanas piedalījās kāds no operatīvajiem darbiniekiem. Nevar paskaidrot detalizēti nopratināšanas gaitu, bet atceras, ka liecība tika pierakstīta no aizdomās turētā vārdiem, viņš tika iepazīstināts ar aizdomās turētās personas tiesībām un nekādi starpgadījumi pratināšanas laikā nebija. /pers. E/ atbildējis uz viņas (lieciniece) jautājumiem un viņa (lieciniece) ir pierakstījusi viņa atbildes. Nopratināšanas laikā /pers. E/ netika ietekmēts ne psiholoģiski, ne fiziski. Neatceras gadījumu, ka ar /pers. T/ būtu apspriedusi /pers. E/ nopratināšanu. Nopratināšanas protokolā norāda procesa virzītāju, personu, kura tiek pratināta, aizstāvi, ja tāds piedalās, un tulku, ja tāds ir. Ja kādas citas personas piedalās, piemēram, operatīvie darbinieki, tad tiek konkrēti norādīts, kāds darbinieks ir piedalījies. Nevar atbildēt uz jautājumu, kādēļ /pers. E/ 2016.gada 10.maijā tika pratināts plkst.22.30, bet pieļauj, ka tas bija saistīts ar kādu iepriekš veiktu procesuālo darbību, bet konkrēti ar kādu neatceras.

No izraksta no ambulatorās pacienta medicīniskās kartes izriet, ka /pers. K/ 2016.gada 6.maijā stacionēts pēc galvas traumas, krūšu kurvja sasituma. Kā arī izrakstā ir norādīti /pers. K/ konstatētie veselības traucējumi un diagnozes (4.sēj., l.l. 222.).

Motīvu daļa

Noklausījusies prokurores, aizstāvju viedokli, apsūdzēto /pers. I/, /pers. G/ un /pers. E/ liecības, liecinieces /pers. S/ liecību, pārbaudījusi krimināllietas materiālos apkopotos pierādījumus un dokumentus, kā arī izvērtējusi apelācijas protesta un apelācijas sūdzību motīvus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija (turpmāk – tiesas kolēģija) uzskata, ka apelācijas protests ir apmierināms daļēji, bet iesniegtās apelācijas sūdzības ir noraidāmas. Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2017.gada 19.maija spriedums atceļams daļā par iepriekšējā apcietinājumā pavadītā laika no 2011.gada 14.aprīļa līdz 2011.gada 21.septembrim ieskaitīšanu /pers. G/ piespriestā brīvības atņemšanas soda laikā.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa atbilstoši Kriminālprocesa likuma 127.-130.panta nosacījumiem ir vērtējusi iesniegtos pierādījumus, analizējusi tos un pamatoti atzinusi apsūdzēto vainu viņiem inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā par pierādītu, kā arī juridiskā kvalifikācija apsūdzētā /pers. E/ un /pers. I/ darbībām pēc Krimināllikuma 117.panta 6.punkta un 10.punkta, kā arī /pers. G/ darbībām pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas ir pareiza un atbilstoša nodarījuma aprakstam, ko tiesa atzinusi par pierādītu.

Tā kā pirmās instances tiesas spriedums daļā par /pers. I/ un /pers. E/ atzīšanu par vainīgiem noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 6.punktā un 10.punktā, kā arī par /pers. G/ atzīšanu par vainīgu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, izdarīšanā, tiek atstāts bez grozījumiem, tiesas kolēģija neatkārtos pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus, bet izvērtēs apelācijas sūdzībās izteiktos argumentus.

Izanalizējusi pirmās instances tiesas spriedumā atspoguļotos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesas kolēģija, pretēji apelācijas sūdzībās norādītajam, atzīst, ka /pers. I/ un /pers. E/ darbībās ir konstatējams noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 6.punktā un 10.punktā sastāvs, kā arī /pers. G/ darbībās ir konstatējams noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā sastāvs.

Tiesas kolēģija atzīst, ka lietā pamatoti ir konstatēts, ka noziedzīgo nodarījumu /pers. I/, /pers. E/ un /pers. G/ ir izdarījuši personu grupā.

Cietušais/pers. K/ konsekventi ir liecinājis, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanā piedalījās trīs personas – viena sieviete un divi vīrieši –, bet ar viņiem kopā ir bijis vēl viens vīrietis. Turklāt no protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām izriet, ka cietušais /pers. K/ ir atpazinis /pers. I/, /pers. G/ un /pers. E/. Visus apsūdzētos cietušais atpazina arī pirmās instances tiesas sēdē.

Šādu cietušā /pers. K/ liecību tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt, jo tā apstiprinās ar liecinieka /pers. V/ liecību, ka 2016.gada 6.maijā pa /iela/ gāja četri cilvēki un pēc tam vēl divi cilvēki, kā arī no videoieraksta, kas izņemts /adrese/ pie /pers. V/ izriet, ka 2016.gada 6.maijā ap plkst.15.20 Jūrmalā pa /ielu ielas/ virzienā iet četras personas – /pers. I/, /pers. G/, /pers. P/, /pers. E/.

Tāpat no liecinieka /pers. Z/ liecības izriet, ka 2016.gada 6.maijā pie viņa ciemojušies /pers. K/ un /pers. J/. Kad viņi gājuši projām, pavadījis viņus līdz vārtiem. Redzējis, kā viņi uz ielas sarunājas ar kādu kompāniju, kurā bija arī sieviete.

No liecinieka /pers. A/ liecības izriet, ka 2016.gada 6.maijā ir strādājis /adrese/ pagalmā pie dzīvžoga un redzējis garām paejam skaļu, uzbudinātu kompāniju trīs cilvēkus – divus vīriešus un sievieti.

Tāpat cietušais /pers. K/ konsekventi ir liecinājis, ka viņa un /pers. J/ sišanā piedalījās visi trīs apsūdzētie.

Tā cietušais /pers. K/ ir liecinājis, ka redzēja kā /pers. J/ no aizmugures iesita /pers. E/. Tajā pat brīdī viņš saņēma sitienu pa muguru un paklupa uz ceļiem. Viņam iesita /pers. I/. Saņēma arī sitienus no sievietes, kuru atpazīst kā /pers. G/, viņa sita pa ķermeni. Vienā brīdī zaudēja samaņu, kad atjēdzās, tad redzēja, ka /pers. I/ un /pers. E/ sita /pers. J/. Tāpat ievēroja, ka sieviete no /pers. E/ rokām paņēma lauzni un ar to iesita viņam (cietušajam) pa sāniem.

Izvērtējusi apsūdzētās /pers. G/ liecības par to, ka 2016.gada 6.maijā viņa bijusi stiprā alkohola reibumā, viņai bija ļoti slikti, dzirdējusi kliedzienus, bet neko nav sapratusi, neatceras, kā nokļuvusi mājās, tiesas kolēģija uzskata, ka tās neatspēko cietušā /pers. K/ liecību, ka viņam ir situsi arī /pers. G/. Tiesas kolēģija uzskata, ka pretrunas apsūdzētās /pers. G/ un cietuša liecībās izskaidro apstāklis, ka apsūdzētā alkohola reibuma dēļ neatceras notikušo.

Apstāklis, ka saskaņā ar ekspertīzes atzinumu /pers. K/ ir konstatēts zemādas asinsizplūdums krūšu kurvja kreisajā sānu virsmā un citi miesas bojājumi nav konstatēti, pats par sevi neatspēko /pers. K/ liecību par /pers. G/ darbībām, jo ne vienmēr pēc sitieniem iespējams konstatēt redzamus miesas bojājumus. Tāpat cietušā /pers. K/ liecību neatspēko eksperta atzinums, ka uz laužņa nav konstatēts /pers. G/ bioloģiskais materiāls.

Izvērtējusi apsūdzēto /pers. E/ un /pers. I/ liecības, ka /pers. G/ neatradās kautiņa vietā, tiesas kolēģija tām netic, jo uzskata, ka /pers. I/ tādā veidā cenšas pasargāt savu sievu no iespējamās atbildības un soda, savukārt /pers. E/ ir liecinājis (2.sēj., l.l. 7.-14.), ka /pers. G/ atradās blakus un nekur prom negāja.

Tāpat nepamatots un noraidāma ir apelācijas sūdzībā izteiktais arguments, ka uz laužņa nav atrasts cietušā /pers. J/ bioloģiskais materiāls.

Minētā sakarā tiesas kolēģija norāda, ka /pers. E/ nav inkriminēts, ka viņš ir iesitis cietušajam /pers. J/ ar lauzni.

Nepamatots un noraidāms ir apelācijas sūdzībā izteiktais arguments, ka /pers. I/ nav sitis cietušo /pers. J/, jo kā jau tas norādīts iepriekš šajā spriedumā, tad tiesas kolēģijai nav pamata neticēt cietušā /pers. K/ liecībai, no kuras izriet, ka viņam (cietušajam) /pers. I/ iesita pa muguru un sita seju, savukārt /pers. J/ iespēra ar kāju pa seju.

Turklāt no apsūdzētā /pers. E/ 2016.gada 10.maija liecības (2.sēj., l.l. 7.-14.) izriet, ka /pers. I/ ar dūrēm iesita abiem vīriešiem. Pēc tam viņi abi nokrita zemē. Viens no viņiem mēģināja piecelties, tad /pers. I/ iesita viņam ar kāju pa galvu. /pers. G/ atradās blakus un nekur prom negāja.

Tāpat tiesas kolēģija nekonstatē apstākļus, kas liecinātu, ka apsūdzēto /pers. I/ un /pers. E/ nopratināšana pirmstiesas izmeklēšanas laikā notikusi pārkāpjot Kriminālprocesa likuma nosacījumus.

Kā apelācijas instances tiesas sēdē liecināja lieciniece /pers. S/, tad gadījumos, kad personas nopratināšanā piedalās vēl citas personas, tad šīs personas tiek norādītas nopratināšanas protokolā, ja šādas atzīmes nav, tad tas nozīmē, ka šādas personas nav piedalījušās. Kā redzams no apsūdzētā /pers. I/ nopratināšanas protokoliem, tad pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, nopratināšanās nav piedalījušās citas personas.

Attiecībā par to, ka apsūdzētais /pers. E/ 2016.gada 10.maijā nopratināts pēc darba laika, lieciniece /pers. S/ liecināja, ka pašlaik neatceras iemeslu, bet parasti tā notiek, kad ir veiktas kādas izmeklēšanas darbības un saistībā ar tām ir nepieciešama personas nopratināšana.

Tiesas kolēģijas ieskatā apstāklis, ka 2016.gada 10.maijā /pers. E/ tika pratināts pēc darba laika, pats par sevi nav atzīstams par tādu, kas norādītu, ka minētā liecība iegūta pārkāpjot Kriminālprocesa likuma normas.

Pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu /pers. I/ un /pers. E/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 117.panta 6.punkta, 10.punkta klasificējams kā sevišķi smags noziegums. Tāpat pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. G/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas klasificējams kā smags noziegums.

Pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu /pers. I/, /pers. G/ un /pers. E/ atbildību mīkstinošos apstākļus nav konstatējusi un tādus nekonstatē arī tiesas kolēģija.

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu un 12.punktu par /pers. I/, /pers. G/ un /pers. E/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzinusi to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē un veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tiesas kolēģija nepievienojas apsūdzētā /pers. E/ aizstāves Itas Megnes apelācijas sūdzībā norādītajam, ka lietā nav gūti pierādījumi tam, ka /pers. E/ noziedzīgo nodarījumu izdarījis alkohola ietekmē.

Tiesas kolēģija pievienojas tiesu praksē nostiprinātai atziņai, ka par alkohola ietekmes pierādījumiem var būt ne tikai ziņas, kas iegūtas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā, bet arī citi Kriminālprocesa likumā paredzētie pierādījumi (*skat. piem. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 20.maija lēmumu lietā Nr.SKK-347/2014*).

No liecinieka /pers. AB/ liecības izriet, ka /pers. E/ 2016.gada 6.maijā bija pārdzēries, un bija skaidri redzams, ka viņš ir reibumā. Tāpat no liecinieka /pers. AC/ liecības izriet, ka 2016.gada 6.maijā pie viņa uz darbu atnācis /pers. E/, un viņi ir iedzēruši. Kā arī no liecinieka /pers. A/ liecības izriet, ka /pers. E/ pēc balss izklausījies alkohola reibumā.

Novērtējot liecinieku /pers. AB/, /pers. AC/ un /pers. A/ liecību, tiesas kolēģija uzskata, ka ar tām apstiprinās fakts, ka apsūdzētais /pers. E/ noziedzīgu nodarījumu ir izdarījis būdams alkohola reibumā.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. I/ personu raksturojošās ziņas, pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka agrāk sodīts, apgādībā esošas personas nav, oficiāli nestrādāja.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. E/ personu raksturojošās ziņas, pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka agrāk sodīts, apgādībā esošas personas nav, oficiāli nestrādāja.

Pārbaudot apsūdzētās /pers. G/ personu raksturojošās ziņas, pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka agrāk sodīta, apgādībā esošas personas nav, oficiāli nestrādāja, no 1993.gada konstatēta narkotisko vielu atkarība, ir 3.grupas invalīde, saistībā ar smagu saslimšanu no 2009.gada atrodas Latvijas infektoloģijas centra uzskaitē.

Papildus tiesas kolēģija ņem vērā Iļguciema cietuma sniegto informāciju, ka /pers. G/ ir konstatēta smaga saslimšana (4.sēj., l.l. 199.).

Nosakot apsūdzētajiem /pers. I/, /pers. E/ un /pers. G/ piespriežamo sodu, pirmās instances tiesa ir ievērojusi Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un Krimināllikuma 46.pantā norādītos soda noteikšanas vispārīgos principus.

Ņemot vērā Krimināllikuma 46.panta pirmajā daļā noteikto, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, pirmās instances tiesa pamatoti apsūdzētajiem /pers. I/, /pers. E/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 6. un 10.punktā, un apsūdzētajai /pers. G/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma

176.panta otrajā daļā, noteikusi sodu brīvības atņemšanas veidā, jo citus soda veidus likumdevējs nav paredzējis.

Nosakot soda mēru apsūdzētajiem /pers. I/ un /pers. E/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 6. un 10.punktā, /pers. G/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, pirmās instances tiesa atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumiem ir ņēmusi vērā to, ka lietā nav konstatēti apsūdzēto atbildību mīkstinoši apstākļi, bet katram apsūdzētajam ir konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi.

Līdz ar to pirmās instances tiesas noteiktais soda mērs apsūdzētajiem /pers. I/ un /pers. E/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 117.panta 6. un 10.punktā, – brīvības atņemšana uz 15 gadiem – un apsūdzētajai /pers. G/ noteiktais soda mērs par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, – brīvības atņemšana uz 4 gadiem – nav atzīstams par nesamērīgi bargu un tā mīkstināšanai nav likumīga pamata.

Turklāt tiesas kolēģija pievienojas Augstākās tiesas 2008.gada 1.jūlija kopsapulces lēmumā "Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" izteiktajai atziņai, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot.

Tāpat apsūdzētajiem /pers. I/, /pers. E/ un /pers. G/ noteiktā papildsoda – probācijas uzraudzība – termiņš ir samērīgs un atbilstošs katra apsūdzētā izdarītajām noziedzīgajām darbībām un personībai.

Pirmās instances tiesa pamatoti noteikusi apsūdzētajam /pers. I/ galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2016.gada 13.septembra spriedumu, jo izskatāmajā lietā noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /pers. I/ izdarījis pirms minētā sprieduma taisīšanas.

Nosakot /pers. I/ galīgo sodu, pirmās instances pamatoti piemērojusi pilnīgas sodu saskaitīšanas principu, jo /pers. I/ ir izdarījis sevišķi smagu noziedzīgu nodarījumu, ir konstatēti divi viņa atbildību pastiprinoši apstākļi, un nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā kļūdaini norādījusi, ka sodi saskaitāmi daļēji, jo no tālākā teksta nepārprotami izriet, ka pirmās instances tiesa atzinusi, ka attiecībā pret /pers. I/ ir piemērojams pilnīgas sodu saskaitīšanas princips, un līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par galīgā soda noteikšanu /pers. I/.

Tāpat pirmās instances tiesa pamatoti noteikusi apsūdzētajam /pers. E/ galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2016.gada 3.novembra spriedumu, jo izskatāmajā lietā noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais /pers. E/ izdarījis pirms minētā sprieduma taisīšanas.

Nosakot /pers. E/ galīgo sodu, pirmās instances tiesa piemērojusi labvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu, proti, sodus nav saskaitījusi pilnībā, bet daļēji.

Tāpat pirmās instances tiesa pamatoti noteikusi apsūdzētajai /pers. G/ galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumiem, daļēji saskaitot izskatāmajā lietā piespriesto sodu ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2011.gada 21.septembra spriedumā piespriesto sodu, jo izskatāmajā lietā noziedzīgo nodarījumu /pers. G/ ir izdarījusi pēc minētā sprieduma.

Nosakot /pers. G/ galīgo sodu, pirmās instances tiesa piemērojusi labvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu, proti, sodus nav saskaitījusi pilnībā, bet daļēji.

No pirmās instances tiesas sprieduma izriet, ka pirmās instances tiesa /pers. G/ piespriestā soda termiņā saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu ieskaitījusi aizturēšanas laiku šajā kriminālprocesā, proti, no 2016.gada 6.maija līdz 2016.gada 8.maijam – trīs dienas – un Jūrmalas pilsētas tiesas 2011.gada 21.septembra spriedumā norādīto apcietinājumā pavadīto laiku no 2011.gada 14.aprīļa līdz 2011.gada 21.septembrim.

Nepamatots un noraidāms ir apelācijas protestā izteiktais arguments, ka pirmās instances tiesa, ieskaitot /pers. G/ piespriestā soda termiņā šajā kriminālprocesā aizturēšanā pavadīto laiku no 2016.gada 6.maija līdz 2016.gada 8.maijam, nepamatoti norādījusi – trīs dienas –, jo /pers. G/ lietā tika aizturēta nepārsniedzot 48 h, kas faktiski atbilst divām brīvības atņemšanas dienām.

No krimināllietas materiāliem izriet, ka /pers. G/ aizturēta kriminālprocesa ietvaros no 2016.gada 6.maija plkst.21.45 līdz 2016.gada 8.maijam plkst.16.20.

Kriminālprocesa likuma 52.panta ceturtā daļa noteic, ka soda termiņu skaita gados, mēnešos un dienās.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija, pretēji apelācijas protestā norādītajam, atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka /pers. G/ soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2016.gada 6.maija līdz 2016.gada 8.maijam, proti, trīs dienas.

Tiesa pievienojas apelācijas protestā norādītajam, ka pirmās instances tiesa /pers. G/ piespriestā soda termiņā nepamatoti ieskaitījusi apcietinājumā pavadīto laiku no 2011.gada 14.aprīļa līdz 2011.gada 21.septembrim.

Atbilstoši Krimināllikuma 51.panta pirmajā daļā noteiktajam tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa /pers. G/ noteiktā galīgā soda termiņā nepamatoti ieskaitījusi laiku no 2011.gada 14.aprīļa līdz 2011.gada 21.septembrim, proti, izciesto sodu pēc Jūrmalas pilsētas tiesas 2011.gada 21.septembra sprieduma, un līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā nav atzīstams par likumīgu un ir atceļams.

Pārējā daļā Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2017.gada 19.maija spriedums ir atstājams negrozīts.

Pēc tiesas norīkojuma apelācijas instances tiesas sēdē piedalījās zvērināta advokāte Ita Megne, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Latvijas Republikas Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami 400,00 EUR (4.sēj., l.l. 63., 201., 227., 236.; 5.sēj., l.l. 1.). Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu, uzliekams apsūdzētajam /pers. E/.

Pēc tiesas norīkojuma apelācijas instances tiesas sēdē piedalījās zvērināta advokāte Inita Lence, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Latvijas Republikas Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami 275,00 EUR (4.sēj., l.l. 203., 226., 237.). Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu, uzliekams apsūdzētajai /pers. G/.

Pēc tiesas norīkojuma apelācijas instances tiesas sēdē piedalījās zvērināta advokāta palīgs Aivars Zvīdris, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Latvijas Republikas Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami 335,00 EUR (4.sēj., l.l. 202., 228., 238.; 5.sēj., l.l. 2.). Minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu, uzliekams apsūdzētajam /pers. I/.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3. punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Atcelt Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2017.gada 19.maija spriedumu daļā par iepriekšējā apcietinājumā pavadītā laika no 2011.gada 14.aprīļa līdz 2011.gada 21.septembrim, ieskaitīšanu /pers. G/ piespriestā brīvības atņemšanas soda laikā.

Pārējā daļā Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2017.gada 19.maija spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. E/ par labu valstij procesuālos izdevumus 400 EUR (četri simti *euro*), nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei — 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. G/ par labu valstij procesuālos izdevumus 275 EUR (divi simti septiņdesmit pieci *euro*), nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei — 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. I/ par labu valstij procesuālos izdevumus 335 EUR (trīs simti trīsdesmit pieci *euro*), nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei — 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese (personiskais paraksts) I.Vīgante

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Amoliņa

Tiesnese (personiskais paraksts) S.Gļazere

NORAKSTS PAREIZS

Rīgas apgabaltiesas

Krimināllietu tiesas kolēģijas tiesnese I.Vīgante

Rīgā 28.05.2018.